

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **X**, zastoupen JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., advokátem se sídlem Blanická 1008/28, Praha, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2023, č. j. 8 A 71/2022-66,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 13. 11. 2023 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ve věci neudělení dočasné ochrany. Žalovaná dospěla k závěru, že žalobce nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace. Své rozhodnutí založila na tom, že Česká republika nepovažuje neformální svazek (druh a družka) z hlediska udělení pobytového oprávnění za účelem sloučení rodiny u příslušníků třetích zemí za relevantní rodinnou vazbu. Faktické soužití pak samo o sobě nepředstavuje ani důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení dočasné ochrany za účelem sloučení rodiny.

[2] Stěžovatel podal proti rozsudku městského soudu blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 6. 12. 2023, č. j. 7 Azs 294/2023-15, vyzval k odstranění vad podání (tedy i doplnění důvodů kasační stížnosti), k čemuž mu stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení uvedeného usnesení. Současně jej soud poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, tj. neodstraní-li stěžovatel vady kasační stížnosti, a v řízení nebude možno pro tyto vady pokračovat, soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále

jen „s. ř. s.“). Usnesení bylo zástupci stěžovatele dodáno do datové schránky dne 7. 12. 2023 a doručeno dne 11. 12. 2023. Poslední den lhůty k odstranění vad podání (11. 1. 2024) zástupce stěžovatele požádal o prodloužení lhůty o 14 dnů, neboť stěžovatel pobývá na území Polska a komunikace s ním je zatížena prodlevami.

[3] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. může být zákonná jednoměsíční lhůta od doručení usnesení s výzvou k doplnění kasační stížnosti prodloužena jen na včasnou žádost a z vážných důvodů, nejdéle však o další měsíc.

[4] Stěžovatel (resp. jeho zástupce) podal formálně včasnou žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Vážné důvody však v jejím zdůvodnění soud neshledal, resp. tyto stěžovatel neprokázal. Zákon stanoví k podání kasační stížnosti lhůtu dvou týdnů. Již sama skutečnost, že stěžovatel podá kasační stížnost bez zákonných náležitostí, s vyhlídkou na nutnost vydání usnesení s výzvou k doplnění a se stanovením pevné jednoměsíční lhůty, fakticky prodlužuje lhůtu k doplnění kasační stížnosti řádově o týdny až měsíce, čímž je takový stěžovatel zvýhodněn oproti stěžovateli, který v zákonné dvoutýdenní lhůtě podá kasační stížnost řádně odůvodněnou se všemi náležitostmi. Z tohoto důvodu zákon umožňuje dále prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti jen výjimečně – z vážných důvodů, přičemž vážné důvody pro prodloužení lhůty musí soud vykládat restriktivně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017-15).

[5] Soud vede v patrnosti, že kasační stížnost představuje mimořádný opravný prostředek proti rozhodnutí krajského soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2021, č. j. 5 Afs 132/2020-23, a v něm citovanou judikaturu). Mimořádnost kasační stížnosti se odráží i v její procesní úpravě v s. ř. s., včetně možnosti prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti pouze z vážných důvodů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2021, č. j. 5 Azs 415/2020-38).

[6] Zástupce stěžovatele argumentoval v žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti pobytem klienta (stěžovatele) v zahraničí. K tomu však ničeho nedoložil. Skutečnost, že je komunikace s klientem ztížená, nadto nelze bez dalšího v řízení před kasačním soudem, ve kterém se provádí přezkum rozhodnutí krajského soudu, resp. jeho právních a skutkových závěrů, považovat za onen vážný důvod. V této souvislosti kasační soud připomíná, že je v tomto ohledu limitován i tím, co stěžovatel uplatnil v řízení před krajským soudem, neboť skutečnosti uplatněné v kasačních námitkách nad rámec žalobních bodů, jimiž je krajský soud, co do šíře řízení vázán dle § 75 odst. 2 s. ř. s., jsou námitkami nepřipustnými dle § 104 odst. 4 s. ř. s. Nelze také než upozornit, že v řízení před Nejvyšším správním soudem nelze bez dalšího uplatňovat nové skutečnosti dle § 109 odst. 4 s. ř. s. (k rozlišování mezi těmito dvěma ustanoveními srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06). Řízení o kasační stížnosti je řízením, v němž je stěžovatel či navrhovatel nuceně zastoupen právním profesionálem (zástupcem) dle § 105 odst. 2 s. ř. s., zpravidla se neprovádí dokazování ani nekoná ústní jednání. Jeho osobní účast na jednání je proto výjimkou založenou na (alespoň) osvědčení specifických individuálních okolností konkrétní věci (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS). Ty v souzené věci osvědčeny (či prokázány) nebyly.

pokračování

[7] V souzené věci, jak je uvedeno výše, stěžovatel podal žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad podání až její poslední den. Důvody, pro něž o prodloužení žádá, nepodložil žádnými důkazními prostředky či návrhem na jejich provedení. Neuvedl ani, proč je komunikace v době existence prostředků dálkové komunikace ztížená natolik, že ani prodloužení standardní 14denní lhůty na více než měsíční není dostatečné k uvedení důvodů kasační stížnosti, a v čem je kontakt s klientem v souzené věci nezbytný. Zástupce stěžovatele navíc zastupoval stěžovatele jako žalobce v řízení před krajským soudem, s věcí je proto podrobně obeznámen již z řízení před krajským soudem. Důvody žádosti o prodloužení lhůty tak zůstaly toliko v rovině tvrzení. Uvedené důvody navíc bez dalšího ani nešlo považovat za vážné důvody ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s.

[8] Nad rámec již uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel měl fakticky možnost kasační stížnost formulovat od 30. 10. 2023 do 11. 1. 2024, tato lhůta se kasačnímu soudu i s ohledem na předmět řízení jeví jako zcela dostačující, a to i při hypoteticky ztížené komunikaci s klientem. Soud rovněž nepřehlédl, že doplnění kasační stížnosti stěžovatel soudu zaslal dne 23. 1. 2024, přičemž v něm nejsou *prima facie* uvedené žádné skutečnosti (důvody), které by profesionální zástupce nebyl schopen formulovat (alespoň v obecné rovině) i za ztížené (či žádné) komunikace s klientem (stěžovatelem) a následně je v rámci kasační námítky blíže rozvést.

[9] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti zamítl (výrok I. tohoto usnesení).

[10] V důsledku toho nelze než konstatovat, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti stěžovatel v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nevyhověl. Podle tohoto ustanovení přitom platí, že nemá-li kasační stížnost již při podání všechny náležitosti, musí být doplněna ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k jejímu doplnění. Pouze v této jednoměsíční lhůtě lze rozšířit důvody kasační stížnosti. Podáním žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti se tato zákonná lhůta nestaví, ani nepřerušuje. Nevyhověl-li soud žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, nemůže k stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí jednoměsíční lhůty přihlížet (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 339/2017-15, či usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 7. 2008, sp. zn. III. ÚS 179/08).

[11] Jelikož stěžovatel kasační stížnost v zákonem stanovené lhůtě nedoplnil, soud ji postupem podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl (výrok II.).

[12] Výrok III. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2024

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu